

СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Постановка проблеми. Ринкова трансформація, що відбувається останнім часом в Україні, відображає якісні зрушення у багатьох галузях економіки. Це стосується, насамперед, промислової сфери, яка прямо пов'язана з технологічними нововведеннями і постійно потребує досконалих управлінських підходів до реалізації ефективної діяльності на підприємствах. Найважливішою умовою розвитку промислових підприємств Херсонської області в сучасних умовах виступає взаємозв'язок альтернативних стратегій управління інноваційними процесами при їх впровадженні та узгодженні всіма управлінськими ланками.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми дослідження управління інноваційними процесами вивчали такі відомі вчені як Молдованов М.І., Редькін А.С. та ін. [2, 3]. Але, наукові розробки ще й досі залишаються осторонь від підприємницьких структур, які не застосовують інноваційні підходи у конкретних умовах їх економічної діяльності.

Метою дослідження є визначення стратегії управління інноваційними процесами на промислових підприємствах Херсонської області.

Виклад основного матеріалу. В сучасних умовах стратегія максимізації інноваційного потенціалу стає найвагомим чинником ефективності та конкурентоздатності підприємницьких структур всіх форм власності. Більше того, вирішальну роль в такій ситуації набувають не унікальні властивості керівника, який здійснює управління визначеними інноваційними процесами, а поєднання науково-обґрунтованих теорій з їх практично реалізацією. Так, за період 2001-2008 років в Херсонській області структура джерел фінансування наукових та науково-технічних робіт була стабільною в частині високої питомої ваги фінансування з держбюджету (52,6-61,1%). Загальний обсяг фінансування

наукових та науково-технічних робіт у 2008 році склав 28300,4 млн.грн., у т.ч. за рахунок державного бюджету - 17298,2 млн.грн. (61,1%). Зазначена динаміка відображає ефективність впровадження інноваційних процесів керівниками промислових підприємств в основний капітал, який є домінуючим на промислових підприємствах та впливає на збільшення масштабу впровадження інноваційних проектів, що встановлює взаємодію усіх виконавців на всіх етапах життєвого циклу проектів та “підключає до інноваційних проектів виконавців з високим рівнем релевантності потенціалу чи вільними потужностями” [2]. У 2008 р. порівняно з 2001 р. збільшилось кількість впровадження нових прогресивних технологічних процесів на 20%, при цьому найбільш схильними до інновацій є підприємства харчової промисловості та машинобудування. Саме розвиток впровадження інновацій спричинило стабілізацію в інвестиційній діяльності за останні роки в Херсонській області. Поширюється тенденція зростання валових капітальних інвестицій в основний капітал. У 2008 р. порівняно з 2007 р. вони збільшились на 72,5% і становили 2784,6 млн.грн. Серед областей України за індексом інвестицій в основний капітал Херсонська область у 2008 р. посіла I місце [1].

В даному аспекті набувають пріоритету альтернативні стратегії інноваційно-інвестиційного розвитку, що спрямовані на реалізацію успішного функціонування промислових підприємств. В сучасних умовах використання певних стратегій в управлінні промисловими підприємствами завжди передбачає узгодження із сучасними умовами їх розвитку, що уможливорює впровадження певних інноваційних заходів. У цьому випадку управлінська система постійно адаптує свою структуру до інноваційних зрушень. Таке управління дозволяє нам говорити про безперервне удосконалення системи або про її постійну новизну. У зв'язку з цим пропонуємо стратегічні принципи організації та управління інноваційними процесами промислових підприємств, що ґрунтуються на певних рівнях прийняття рішень: 1) стратегічний (загальні збори акціонерів, спостережна рада) виконує функції з розробки і коректування корпоративної стратегії,

прийняття стратегічних рішень підприємства; контролю за інноваційно-інвестиційною політикою та ходом виконання інноваційних проектів; 2) адміністративний (правління, ревізійна комісія) з функціями розробки стратегічних інноваційних планів, розподілу ресурсів; контролем та координацією за виконанням цільових інноваційних програм, аналізом фінансового стану товариства; 3) операційний (структурні, функціональні та виробничі підрозділи) з функціями розробки цільових інноваційних програм, реалізацією стратегічних планів та розробки робочих планів, контролю за ходом виконання складових інноваційних проектів та стратегічних планів.

Висновки. Успішна реалізація стратегії управління інноваційними процесами на промислових підприємствах багато в чому залежить від визначення ключових параметрів впровадження інновацій у процесі прийняття стратегічних рішень за умов ефективного фінансування. У свою чергу, саме стратегія управління інноваційними процесами сприяє підвищенню економічної діяльності промислових підприємств як складних виробничих систем, що включають такі підсистеми, як багатофункціональність, гнучкість, стійкість, живучість, надійність та адаптивність.

Список використаної літератури:

1. Діяльність підприємств-суб'єктів підприємницької діяльності Херсонської області / Статистичний збірник за 2008 р. – Херсон: Головне управління статистики у Херсонській області, 2009. – 135 с.
2. Молдованов М.І. Системні ефекти інноваційного розвитку регіонів / Теорія і практика сучасної економіки: зб. наук. праць за матеріалами VI міжнар. наук.-практ. конф., 28-30 вересня 2005 р. / наук. ред. В.І. Хомяков. – Черкаси: ЧДТУ, 2005. – С. 33-35.
3. Редькін О.С. Сучасні стратегії та технології корпоративного управління: Монографія / О.С. Редькін, В. Реген, Н.А. Хрущ; Одес.нац.Академія зв'язку м. О.С. Попова. – Одеса: „Евен”, 2004. – 216 с. – ISBN 966-8169-05-0.